

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.

Nr. 33 · 2/2021

Blikwisseling

Geloften

„Ik wijd mezelf aan God toe“

Aan het einde van de Mis. De celebrant was de vroegere pastoor van Waldniel, Thorsten Aymanns.

Het is altijd heel ontroerend als een zuster deze speciale woorden spreekt: „Ik wijd mijzelf aan God toe“ en „Ik beloof aan God ...“ – Zinnen die alleen gebruikt worden bij het feest van totale toewijding.

Zr. Anna-Maria heeft dit nu gedaan: op 18 september heeft zij in Schwalmthal-

Waldniel publiekelijk plechtig beloofd om voor de rest van haar leven te willen leven volgens de evangelische raden en heeft zij zich verbonden aan de regels van onze congregatie.

Aan het begin van de plechtigheid vraagt de algemene overste aan de zuster die haar eeuwige professie wil afleggen: „Ben je er klaar voor ...?“ Zij somt verschillende dingen op die tot ons leven behoren en belangrijk voor ons zijn. Steeds weer antwoordt de zuster: „Ik ben er klaar voor.“ Tenslotte vraagt de algemene overste aan alle aanwezige zusters: „Bent u bereid Zr. Anna-Maria als medezuster te aanvaarden?“ En allemaal antwoorden ze: „We zijn er klaar voor!“

Zo beloven wij trouw aan elkaar omdat God trouw is aan ons en ons geroepen heeft Hem te volgen. Wij zijn blij dat Zr. Anna-Maria nu helemaal bij ons hoort en wensen haar veel vreugde en kracht in haar dienstwerk!

Ik ben zo vrij – of wat is de zin van je leven?

Hoewel het aantal Duitsers dat zich afvraagt wat de zin van het leven is, voortdurend is gestegen, ziet het grootste aantal van deze mensen plezier in het leven als de zin ervan. In dit verband kan men zich afvragen waar plezier begint en waar het eindigt. Hoe dan ook, het lijkt mij dat dit een zeer subjectieve en kwetsbare variabele is, en niet alleen sinds de klimaatrampen. Wat ik leuk vind verschilt van persoon tot persoon, maar er is zeker de sociale mainstream en vindingrijke bedrijfstakken die mij suggereren en verkopen wat ik leuk zou moeten vinden. Het beloningssysteem van onze hersenen motiveert ons om bepaalde dingen te doen. Is het niet gek om daar onderuit te willen?

Maar ze bestaan over de hele wereld en tegenwoordig zijn het er steeds meer: mensen die in hun zoektocht naar innerlijke vrijheid de nadruk leggen op samenwerking, gemeenschappelijk gebruik van materiële goederen, liefdevolle en verantwoordelijke relaties en duidelijk machtsmisbruik, concurrentie en een vernederende houding tegenover anderen afwijzen.

Enkele exoten onder hen daarentegen beschouwen deze mogelijkheid tot vrijheid als een gave van de levensenergie die zij God noemen en voor wie alleen het leven zelf de zin van hun leven is.

Zr. Katharina, algemene overste
van de Zusters Dominicanessen
van Bethanië

Een goede tip van Jezus

Als we voor het religieuze leven kiezen, beloven we gehoorzaamheid, kuisheid in de ongehuwde staat en armoede. Deze geloften worden ook wel de evangelische raden genoemd. Ze zijn bedoeld om ons te helpen ons leven te leven zoals Jezus het zijne leefde. Maar wat betekenen deze geloften concreet?

Gehoorzaamheid betekent vooral luisteren, met openheid luisteren en bereid zijn om consequent te handelen naar wat wij horen. Dit is niet altijd gemakkelijk. Vaak hebben we veel gedachten,

Zr. Josefina bij haar Binding in dialoog met Zr. Katharina. Symbool van de manier waarop wij onze gehoorzaamheid opvatten: in dialoog voor God.

>>> *Vervolg op pagina 2*

Midden in het dagelijkse leven de geloften leven.

Wij, de leden van de leken-gemeenschap van de Zusters Dominicanessen van Bethanië leven onze geloften midden in het dagelijks leven. Ieder van ons heeft plechtig gezworen zich enerzijds te houden aan de regels van de leken-gemeenschap en anderzijds haar leven in dienst te stellen van de mensen door drie zelfgekozen evangelische raden in praktijk te brengen. Ieder van ons heeft deze raadgevingen uit het Evangelie gekozen. Het zijn waarden of eigenschappen die in het leven van ieder van ons zo belangrijk zijn geworden, dat ze daarna in geloften zijn omgezet.

Irmgard Poestges, lid van de Noel-groep, tijdens een kerkdienst in Schwalmthal-Waldniel.

Er zijn dus heel verschillende evangelische raden, b.v. barmhartigheid of liefde of vriendelijkheid of ...

Om deze in het dagelijks leven te verwerkelijken blijft een levenslange taak. Ik loop vaak tegen grenzen aan, b.v. als de 20ste bedelaar deze week mijn pad kruist. Ik heb eigenlijk haast, mijn gsm gaat en mijn gedachten zijn heel ergens anders. Het is niet gemakkelijk om dan op iemand in deze situatie in te gaan.

Op zulke momenten besef ik vaak dat ik een belofte heb gedaan. Zo reiken onze geloften tot midden in ons dagelijks leven en worden ze telkens weer een uitdaging.

Irmgard Poestges

>>> *Vervolg van pagina 1*

ideeën en zorgen in ons hoofd en hart die het moeilijk maken om bewust naar de stem van God te luisteren. Jezus is voor mij zelfs als kind in de tempel een prachtig voorbeeld van dit luisteren. Hij blijft daar omdat hij wil luisteren, hij stelt de Schriftgeleerden vragen en deelt zijn eigen mening mee. Maar zelfs als volwassen man zijn er momenten waarop andere mensen hem verrassen omdat zij iets hebben gehoord

Een sterk teken van totale toewijding is de venia: de zuster maakt zich tot een weg voor God.

dat hij zo niet had gehoord. Er is bijvoorbeeld de vreemde vrouw die bidt voor haar dochter en die er niet voor terugdeinst zichzelf te vergelijken met honden onder de tafel, omdat zij duidelijk wil maken dat Gods genade niet aan grenzen gebonden is. Dat wij de weg willen volgen die wij als juist erkennen door naar God en mensen te luisteren, betekent dat wij gehoorzaamheid concreet moeten laten worden in een dialoog die ook bij onszelf vraagtekens plaatst.

De andere geloften moeten ons hierin steunen. Kuis leven betekent niemand gebruiken, maar ieder mens en ieder schepsel met respect behandelen overeenkomstig hun waardigheid. Dit betekent ook dat wij moeten bijdragen tot de verlossing, d.w.z. tot het welzijn van de hele schepping. Wij kunnen deze manier van leven ook waarnemen bij Jezus en de discipelen, ook al waren sommigen van hen getrouwd.

Wij hebben gekozen voor het leven in gemeenschap en in de ongehuwde staat, wat betekent dat wij geen partnerschapsrelaties aangaan. Op deze manier willen wij onze energie inzetten voor de mens en de schepping.

Zo is het ook met armoede. Wanneer wij in de Evangelies lezen hoe Jezus met zijn leerlingen op weg was, zien wij dat zij niet veel bezaten. Dat zou de reis zwaarder hebben gemaakt. Van de eerste gemeenschappen weten we dat zij de bezittingen van de verschillende mensen onder elkaar verdeelden, zodat iedereen bezat wat hij nodig had. Zo proberen wij te leven, niet om persoonlijke bezittingen te vergaren, maar om wat wij hebben te gebruiken voor het welzijn van allen.

Zr. Hannah, Riga

Het professiekruis is een ander teken van de band met Christus.

Religieus leven van „buitenaf“ gezien

Zr. Marjolein:

Nicole, je bent al bijna 25 jaar secretaresse bij de UCESM (Unie van Conferenties van Europese Hogere Oversten), dus inmiddels weet je uit ervaring veel over het religieuze leven.

Als wij onze geloften afleggen, beloven wij tot onze dood te leven in armoede, kuisheid in de ongehuwde staat en gehoorzaamheid. Jezus heeft ons deze houdingen aanbevolen om dichter bij Hem en vrijer voor de mensen te zijn.

Ik ben erg benieuwd hoe jij deze zogenaamde „evangelische raden“ of geloften in de praktijk ervaart.

Ik nodig je uit om jouw zicht te schetsen.

Nicole:

Mijn gedachten. Ik gooi het er gewoon uit:

Religieuzen zijn mensen zoals iedereen: ze hebben hun eigen karakter, ze kunnen gereserveerd, ruimdenkend, vrolijk of knorrig zijn, sommigen zijn humeurig, zelfs onbeschoft, en kunnen je het leven zuur maken, terwijl anderen altijd vrolijk zijn en een groot gevoel voor humor hebben ...

Wat ik ervaar en ontdek is dat religieuzen zich niet langer verschuilen achter hun „religieuze“ opvoeding of vroomheid of het zich als een tweede huid eigen maken, maar zich vrijelijk tonen zoals zij zijn.

Ik moet toegeven dat de religieuzen uit het Oosten een beetje meer verlegen zijn!

Mevr. Nicole Jacqué, sinds meer dan 20 jaar secretaresse bij de UCESM, legt de dagorde uit tijdens de laatste algemene vergadering in Roggenburg, Duitsland.

Ik vind het zeer moedig en veeleisend om vandaag voor zijn geloof en roeping uit te komen en er zijn levenswerk van te maken, terwijl godsdienst vandaag een beslist verholde privéaangelegenheid is geworden en niet wordt tentoongesteld. Even moedig vind ik het zich houden aan de geloften die men na rijp beraad en opleiding aflegt en die men zijn leven lang nakomt.

Maar recente gebeurtenissen hebben aangetoond dat sommigen dat helaas niet doen!!!

Armoede: in de zin van het religieuze leven betekent solidariteit en gemeenschapszin – het eigen inkomen gaat in de gemeenschappelijke kas en geldt voor allen, dus ook voor reizen voor de congregatie. Religieuzen zijn rijk aan gemeenschapszin en de gave om te delen.

Gehoorzaamheid: het volgen en beleven van een vrij gekozen roeping is gehoorzaamheid zoals ik die zie en ervaar!

Kuisheid: hoe moedig in een tijd van blootstelling van alle afwijkingen en excessen. Het schijnt problematisch te zijn voor sommigen!

Zr. Marjolein:

Nicole, heel erg bedankt!

Evangelische raden en geestelijk misbruik

In april en mei heeft de UCESM twee webinars georganiseerd over het grote probleem van geestelijk misbruik in kloosters.

Die waren bedoeld om religieuzen met deze vorm van misbruik bekend te maken en een helpende hand toe te steken aan wie er mee te maken heeft. De deelname was overweldigend; een teken voor de actualiteit van het thema.

Geestelijk misbruik is daaraan te herkennen dat een „geestelijk leidsman/vrouw“ bezit neemt van de ziel van een ander en deze naar zijn/haar eigen wil en inzicht gaat sturen. Hij/Zij neemt dan bezit van een ander en neemt zo de positie van God over in het religieuze binnenste van de hem of haar toevertrouwde persoon.

Na algemene inleidingen gingen twee religieuzen in op het aspect: evangelische raden en geestelijk misbruik – en de noviciaatsopleiding. Het is heel belangrijk, dat iedere novice leert, dat hij/zij uniek is en een vrije wil heeft en dat niemand kan beweren, dat hij/zij meer contact heeft met God, dus macht over hem/haar heeft!

Wie er over wil lezen of de geregistreerde webinars wil zien, kan in vijf talen (Engels, Duits, Frans, Italiaans, en Spaans) terecht op de website van de UCESM: www.ucesm.net.

Zr. Marjolein

Het vieren van de geloften

Net zoals andere mensen hun huwelijksjubileum vieren, vieren wij onze kloosterjubilea, d.w.z. de verjaardag van de officiële intrede. Wij geven er de voorkeur aan om verschillende jubilea samen te vieren, omdat het erom gaat te benadrukken dat we tot de gemeenschap behoren.

Dus hadden we dit jaar één viering in Nederland en één in Duitsland: Zr. Odilia en Zr. Paola zijn al 60 jaar zuster dominicanes van Bethanië, Zr. Wijnanda 70 jaar en Zr. Hermana 75 jaar! Zij vierden samen feest op 4 september in Nunhem. De Duitse viering vond plaats op 24 mei in Bergisch Gladbach-Refrath: Zr. Martina (60 jaar) en Zr. Teresa (25 jaar) voegden zich bij Zr. Josefine. Zij had nog geen kloosterjubileum, maar bond zich voor het eerst aan de Congregatie na het voltooien van haar noviciaat. Formeel zijn het nog geen geloften, maar het is al een belofte om drie jaar lang te leven volgens de evangelische raden en de regels van onze congregatie. En dat gaat echt goed samen met twee jubilea, nietwaar?

In Refrath (v.l.n.r.): Zr. Martina (diamant),
Wijbisschop Ansgar Puff, Zr. Teresa (zilver),
Zr. Katharina, Zr. Josefine (1e Binding)

In Nunhem (v.l.n.r.): Zr. Paola (Diamant),
Zr. Odilia (Diamant), Zr. Wijnanda (Platina),
Zr. Hermana (75 jaar)

Sacramentskerk Delft 100 jaar

Overhandiging van de onderscheiding

Op 5 mei 2021 bestond onze kerk 100 jaar. Ver voor deze datum had men plannen gemaakt om dit heugelijke feit te vieren. In 1940 op 5 mei zou de nieuwgebouwde kerk feestelijk geopend worden, maar dat kon niet doorgaan. In 2021 op 5 mei kon er geen feest gevierd worden vanwege de pandemie. Om toch iets te vieren was er op donderdag 6 mei een viering waaraan 50 mensen mochten deelnemen en zondag 9 mei was de tweede feestelijke viering met 50 mensen. De kerk was prachtig versierd met bloemen en aan het eind van de viering kreeg elk huisgezin een beker met de afbeelding van de kerk, met het opschrift: „100 jaar Sacramentskerk“.

Enkele mensen kregen voor hun verdiensten voor de kerk een kerkelijke onderscheiding: een bronzen kruis met de afbeelding van de Eucharistie. Ook zuster Goretti kreeg een onderscheiding voor haar niet aflatende inzet als voorzitter van de bezoekgroep en de jaarlijkse feestdag voor de ouderen. Ze verdiende het om in het zonnetje gezet te worden.

Zr. Delia

Verkiezingsjaar

De Zusters Dominicanessen van Bethanië zijn weliswaar klein, maar democratisch gestructureerd.

Dit betekent dat wij onze oversten („priorinnen“) kiezen voor een vaste termijn, meestal voor drie jaar.

Herverkiezing is mogelijk (gewoonlijk slechts één keer). Indien een huishouding („klooster“) om bepaalde redenen niet meer in staat is een formele verkiezing te houden, moet de Algemene Overste een priorin aanwijzen. Hiervoor bestaan duidelijke regels: zo moeten de zusters van het klooster vooraf gehoord worden en moeten de zusters van de Algemene Raad ermee instemmen.

Dit jaar liep in al onze grotere kloosters de ambtstermijn van de priorin af. In maart werd Zr. Birgitta benoemd tot de nieuwe priorin in Meckenheim. In april werd Zr. Hellena in Bergisch Gladbach-Refrath gekozen als de nieuwe priorin. In augustus werd Zr. Lenie in Haelen voor een nieuwe termijn benoemd. In september werd Zr. Lydia in Schwalmthal-Waldniel herkozen.

Wij danken alle zusters die in de afgelopen jaren dit of een ander ambt hebben bekleed voor hun diensten. Aan hen die nu de leiding hebben, wensen wij Gods zegen toe.

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN: NL75ABNA0578920042
BIC: ABN ANL 2A
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Impressum

Uitgever: Dominicanessen van Bethanië
Zr. Katharina Hemmers OP
Postbus 4050 · NL – 6080 AB Haelen
telefoon: 0031/(0)6-51536286 (Zr. Sara, sekretariaat)
www.dominicanessenvanbethanie.nl
redactie: Zr. Barbara Offermann OP · sr.barbara@bethanien-op.org
lay-out: Ulrike Jasser, Heinsberg

Recht van bezwaar: wilt u geen post meer van de dominicanessen van Bethanië ontvangen? Bel ons dan op +49 - (0)2204/2002-100 of schrijf naar sr.barbara@bethanien-op.org. Omdat volgens § 23 lid 1 & 2 van de kerkelijke wet voor de bescherming van de persoonsgegevens van religieuze gemeenschappen van pauselijk recht (KOR-OG) kunt u op elk gewenst moment tegen de verwerking van uw persoonsgegevens protesteren.

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.